ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 27.01.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

5.

Vládní nařízení

ze dne 14. ledna 1947

o československém lékopisu.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 7 zákona ze dne 18. prosince 1906, č. 5 ř. z. z roku 1907, kterým se upravuje lékárnictví, a podle § 137 zák. čl. XIV/1876 o úpravě veřejného zdravotnictví:

§ 1.

(1) Ministr zdravotnictví se zmocňuje, aby vydal, měnil a doplňoval „Československý lékopis, vydání I. - ČsL I.“ (dále jen lékopis), aby byl v souladu s vědeckým pokrokem.

(2) Ministr zdravotnictví vyhlásí v Úředním listě, kdy a kde byl lékopis (jeho změny a doplňky) vydán, a určí den, kterým nabývá účinnosti.

§ 2.

(1) Lékárníci, kteří osobně provozují veřejnou lékárnu, a odpovědní správci veřejných nebo ústavních lékáren jsou povinni si opatřiti nejméně po jednom výtisku lékopisu, znáti jeho obsah a říditi se jím.

(2) Magistři farmacie zaměstnaní ve veřejných a ústavních lékárnách jsou rovněž povinni znáti obsah lékopisu a říditi se jím.

§ 3.

Zařízení veřejných, ústavních (na Slovensku též filiálních) a domácích lékařských a veterinářských lékáren musí plně vyhovovati předpisům lékopisu.

§ 4.

Veřejné a ústavní lékárny musí míti stále v zásobě dostatečné množství všech léčiv a léčivých přípravků uvedených v lékopisu (dále jen oficinální léčiva).

§ 5.

Oficinální léčiva je dovoleno míti v zásobě jen v jakosti předepsané lékopisem a podle jeho ustanovení je uchovávati a vydávati.

§ 6.

(1) Léčivé přípravky, pro jejichž přípravu jest v lékopisu uveden předpis, smějí se připravovati toliko podle tohoto předpisu z léčiv (součástí) předepsané jakosti.

(2) Rovněž léky připravované, chované a vydávané v lékárnách podle lékopisu nebo podle lékařského (veterinářského) předpisu, musí se připravovati z léčiv (součástí) předepsané jakosti.

§ 7.

Nádoby s léčivými přípravky, pro něž je lékopisem stanovena přípustná doba spotřeby, musí býti označeny datem jejich přípravy.

§ 8.

(1) Lékárníci a odpovědní správci uvedení v § 2, odst. 1 jsou povinni se přesvědčiti, dříve než počnou užívati oficinálních léčiv v provozu lékárny, zda vyhovují předpisům lékopisu.

(2) Není-li u některého oficinálního léčiva v lékopisu uvedeno, jak se má zkoušeti, je nutno je přezkoušeti některou vědecky spolehlivou methodou.

§ 9.

Velmi silně účinkující oficinální léčiva (Venena), vyjmenovaná v tabulce lékopisu, která se označí I, musí býti v lékárně uchovávána v uzamčené skříni v lahvích se zabroušenou křížovou zátkou. Jejich název a nejvyšší dávky musí býti napsány na nádobě i zátce bílými písmeny na černé půdě.

§ 10.

Silně účinkující oficinální léčiva (Separanda), vyjmenovaná v tabulce lékopisu, která se označí II, musí býti v lékárně uchovávána odděleně od ostatních v lahvích se zabroušenou křížovou zátkou nebo v porculánových nádobkách s víčkem. Jejich název a nejvyšší dávky musí býti napsány na nádobě i zátce (víčku) červenými písmeny na bílé půdě.

§ 11.

Silně účinkující oficinální léčiva (Separanda), vyjmenovaná v tabulce lékopisu, která se označí III, musí býti uchovávána zcela odděleně i od léčiv uvedených v tabulce II tak, aby svými vlastnostmi neohrožovala jakost jiných léčiv. Lahve pro tato léčiva nemusí míti křížovou zátku s nápisem, nejsou-li v lékopisu uvedeny jejich nejvyšší dávky. V ostatním platí pro jejich uchovávání ustanovení § 10.

§ 12.

(1) Nejvyšší dávky pro dospělého člověka, uvedené v tabulce lékopisu, která se označí IV, smějí býti překročeny při vydávání příslušných léčiv pro vnitřní upotřebení jen tehdy, vypíše-li lékař dávku na předpisu též slovy a připojí-li k ní vykřičník.

(2) Nejvyšší dávky léčiv, která nejsou uvedena v tabulkách I, II a III lékopisu, musí býti napsány toliko na nádobě, a to červenými písmeny a číslicemi pod černým nápisem názvu léčiva na bílé půdě.

§ 13.

Oficinální léčiva, vyjmenovaná v tabulce lékopisu, která se označí V, nesmějí se vydávati bez lékařského (veterinářského) předpisu, a to ani jsou-li jakkoliv upravena nebo smíchána.

§ 14.

(1) Zkoumadla a odměrné roztoky, uvedené v tabulkách lékopisu, které se označí VII a VIII, jakož i nádoby, nářadí a přístroje, tvořící součásti reagenční skříně (apparatus reagentium), uvedené v tabulce lékopisu, která se označí IX, musí býti v každé veřejné a ústavní lékárně vždy pohotově a v bezvadném stavu.

(2) Nádoby k uchovávání zkoumadel a odměrných roztoků musí býti označeny českými, slovenskými nebo latinskými nápisy, uvedenými v tabulkách VII a VIII lékopisu.

§ 15.

(1) Je-li v lékopisu uvedeno některé léčivo ve dvou jakostech (ve stavu surovém a vyčištěném nebo upraveném) a nebyla-li na lékařském předpisu přesně uvedena jakost, musí se vydati léčivo lepší jakosti.

(2) Je-li v lékopisu uvedeno některé léčivo ve dvou koncentracích a nebyla-li na předpisu koncentrace přesně uvedena, musí se vydati léčivo zředěnější.

§ 16.

(1) V lékárnách se mohou chovati a vydávati do therapie již zavedená léčiva a léčivé přípravky, které nejsou uvedeny v lékopisu, jakož i léčiva a léčivé přípravky nově do therapie zaváděné (dále jen neoficinální léčiva).

(2) Neoficinální léčiva musí býti nejlepší jakosti a nesmějí býti znečištěna ani porušena. Lékárníci a odpovědní správci uvedení v § 2, odst. 1 jsou povinni se o těchto vlastnostech přesvědčiti některou vědecky spolehlivou methodou dříve, než takové léčivo počnou užívati v provozu lékárny.

§ 17.

(1) Neoficinální léčiva nově do therapie zaváděná se musí vždy chovati zcela odděleně ode všech ostatních léčiv a přípravků buď v původním obchodním balení, nebo v obvyklých dobře uzavřených nádobách, způsobem pro ně nejvhodnějším, a to podle jejich povahy, po případě způsobem předepsaným pro venena nebo pro separanda (§§ 9 až 11). Tato léčiva a veškeré tvary léků je obsahující smějí se vydávati jen na lékařský (veterinářský) předpis.

(2) Ostatní neoficinální léčiva nutno uchovávati stejným způsobem a se stejnou pečlivostí a vydávati je se stejnou opatrností jako obdobně složená nebo obdobně účinkující oficinální léčiva. Ta z nich, která jsou silně a velmi silně účinná, nebo pro něž jsou stanoveny nejvyšší dávky, smějí se vydávati toliko na lékařský (veterinářský) předpis. Totéž platí i pro všechny tvary léků obsahující taková neoficinální léčiva.

§ 18.

Dávky silně a velmi silně účinkujících neoficinálních léčiv musí býti na předpisu vyznačeny netoliko číslicemi, nýbrž vždy též slovy.

§ 19.

Nejvyšší dávky neoficinálních léčiv stanoví ministerstvo zdravotnictví vyhláškou v Úředním listě.

§ 20.

(1) V lékárnách se smějí chovati též léčivé speciality, přípravky organotherapeutické, hormonální, vitaminové, radioaktivní, jakož i přípravky diagnostické, léčiva a jiná sera, očkovací látky a mikrobiální přípravky.

(2) Tyto přípravky se smějí vydávati jen na lékařský (veterinářský) předpis, s výjimkou těch léčivých specialit, na které se nevztahuje ustanovení § 6, odst. 2, písm. d) vládního nařízení ze dne 19. února 1926, č. 26 Sb., o výrobě léčivých specialit a obchodu s nimi v lékárnách.

§ 21.

Ministerstvo zdravotnictví může, vyžaduje-li toho veřejný zájem zdravotní, stanoviti výjimky z ustanovení §§ 13, 17 a 20. Tato opatření vyhlásí v Úředním listě.

§ 22.

Přestupky ustanovení tohoto vládního nařízení se trestají bez újmy případného soudního stíhání podle ustanovení oddílu IV zákona č. 5/1907 ř. z. nebo podle § 7 zák. čl. XIV/1876.

§ 23.

(1) Platnost, po případě použitelnost všech předpisů odporujících ustanovením tohoto vládního nařízení se zrušuje dnem, kterým nabude účinnosti lékopis (§ 1, odst. 2).

(2) Zejména se zrušuje platnost, po případě použitelnost:

1. nařízení ministerstva vnitra ze dne 8. ledna 1906, č. 10. ř. z., o osmém vydání rakouské farmakopoee,
2. nařízení č. 100.000/1909 B. M. (uh. min. vnitra) o třetím vydání uherského lékopisu,
3. vládního nařízení ze dne 19. prosince 1940, č. 161 Sb. z roku 1941, o novém lékopisu,
4. nařízení ministra vnitra ze dne 16. dubna 1942, č. 220 Sb., kterým se vydávají nové předpisy o provozu lékáren,
5. vyhlášky ministerstva vnitra ze dne 7. července 1942, běž. č. 658 Ú. l., o léčivech, lécích a přípravcích, které není dovoleno vydávati bez předpisu oprávněného k tomu lékaře (veterináře),
6. vyhlášky ministerstva vnitra ze dne 7. července 1942, běž. č. 659 Ú. l., o zkušebních pomůckách potřebných při zkoušení podle předpisů Německého lékopisu a
7. vyhlášky ministerstva vnitra ze dne 7. července 1942, běž. č. 660 Ú. l., o zkoumadlech potřebných ke zkoušení podle Německého lékopisu.

§ 24.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zdravotnictví.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Ursíny v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Ďuriš v. r.

Zmrhal v. r.

Hála v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Lichner v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.